

LIFE Victoria'21 Barcelona

LIED FESTIVAL

VICTORIA DE LOS ÁNGELES

Fleur Barron
&
Julius Drake

Mercè Bruguera & Teodora Oprisor

Índex

Presentació	4
Programa	6-7
Biografies	9-12
Textos	13-46
Propers recitals	47

LIFE
VICTORIA
2021
BARCELONA
LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ÁNGELES

Recital 1 *Inaugural*

dilluns, 27 setembre 2021- 20h

Fleur Barron *mezzosoprano*

Julius Drake *piano*

LIFE New Artists

Mercè Bruguera *mezzosoprano*

Teodora Oprisor *piano*

Viatge en veu de dona

Dedicant l'edició als viatges de l'ànima, era gairebé d'obligat donar el tret de sortida de 2021 amb *Winterreise*, aquest viatge hivernal, introspectiu, misteriós... i font inesgotable d'interpretacions i matisos. Així, al llarg de 2020-21 ens haurem aproximat al cicle de Schubert a través de diverses visions: la més clàssica, amb la interpretació baritonal però jove i fresca de Samuel Hasselhorn i l'especialista Ammiel Bushakevitz; una més trencadora, amb l'aproximació dramàtica de Rafael R. Villalobos en la tessitura de contratenor amb Xavier Sabata i Francisco Poyato al piano; i finalment la d'un tenor de referència com es Mark Padmore, representant de l'escola anglesa, amb James Baillieu al piano.

A aquesta llista no podia faltar l'aproximació femenina al viatge, i ho fem amb la personalíssima mezzosoprano Fleur Barron, que oferirà, junt amb el sempre romàntic Julius Drake al piano, una visió amb molt a dir sobre mite de Schubert, i que no deixarà a ningú indiferent. Abans, Mercè Bruguera i Teodora Oprisor han confeccionat el seu personal viatge de primavera, un seguit de Lieder de Schubert al voltant de l'amor com a pròleg al desamor que s'explora després de *Winterreise*. Una *Liederabend* 100% Schubert.

Der Reif hatt' einen weißen Schein Mir
über's Haar gestreuet.
Da meint' ich schon ein Greis zu sein,
Und hab' mich sehr gefreuet.

*El gebre ha disseminat sobre els meus
cabells una blanca lluïssor;
Això m'ha fet pensar que ja sóc vell,
i m'ha alegrat molt.*

**Der greise Kopf / El cap grisós
Winterreise / Viatge d'hivern**

Wilhelm Müller / Franz Schubert

Programma

LIFE New Artist

Mercè Bruguera *mezzosoprano*

Teodora Oprisor *piano*

Franz Schubert (1797-1828)

Blumenlied

Dass sie hier gewesen

Das Rosenband

Rastlose Liebe

Bei dir allein

Geheimes

Seligkeit

Herbst

Die Liebe hat gelogen

Fleur Barron *mezzosoprano*

Julius Drake *piano*

Franz Schubert

Winterreise

1. Gute Nacht
2. Die Wetterfahne
3. Gefrorne Tränen
4. Erstarrung
5. Der Lindenbaum
6. Wasserflut
7. Auf dem Flusse

8. Rückblick
9. Irrlicht
10. Rast
11. Frühlingsstraum
12. Einsamkeit
13. Die Post
14. Der greise Kopf
15. Die Krähe
16. Letzte Hoffnung
17. Im Dorfe
18. Der stürmische Morgen
19. Täuschung
20. Der Wegweiser
21. Das Wirtshaus
22. Mut!
23. Die Nebensonnen
24. Der Leiermann

Durada LIFE New Artists
20 minuts

Breu pausa
5 minuts

Durada *Winterreise*
70 minuts

Biografies

Mercè Bruguera

mezzosoprano

Nascuda a Barcelona, inicia els estudis de cant a l’Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) amb Mireia Pintó i Viviana Salisi i els finalitza a la Royal Academy of Music de Londres on posteriorment també hi realitza els estudis de màster amb Catherine Wyn-Rogers i Joseph Middleton. Ha format part del *Song Circle*, on ha treballat amb James Baillieu o Malcolm Martineau, realitzant concerts dins de l’*Academy Voices: Transcending Borders* a l’Institut Italià de la Cultura de Londres. Juntament amb la pianista Teodora Oprisor ha sigut guanyadora de l’Elena Gerhard Lieder Prize (2018) i finalista del Marjorie Thomas Art of Song Prize. Aquest 2021 ha guanyat el tercer premi del concurs Palet, obtenint futurs recitals que oferirà durant el 2021-22. En l’àmbit de l’oratori ha debutat en sales com el Teatre Ristori de Verona, St. George’s Hanover Square i St. John’s Smith Square de Londres, entre d’altres. Destaca en el repertori barroc, especialment amb Bach, havent obtingut la Beca Bach per l’Oxford Bach Soloists l’any 2019-20. Futurs projectes per a aquesta temporada inclouen la col·laboració amb la Netherlands Bach Society. Ha debutat al Teatre Nacional de Catalunya amb *Titaina* d’Enric Morera i al Susie Sainsbury Theatre de Londres amb Cornelia (*Giulio Cesare*), tercera dríada (*Rusalka*) i Orlofsky (*Die Fledermaus*).

Teodora Oprisor

piano

Nascuda a Romania, està especialitzada en música de cambra i Lied, realitzant els seus estudis a la Hochschule für Musik Franz Liszt de Weimar amb els mestres Balász Szokolay i Thomas Steinhöfel. Ha completat aquesta formació a la Royal Academy of Music de Londres amb Michael Dussek i James Baillieu. Ha rebut els consells de Malcom Martineau, Helmut Deutsch, Susan Manoff, KS Edda Moser, Véronique Gens, Catherine Wyn-Rogers, Christoph Prégardien i Stéphane Degout. Entre els seus premis, destaca el tercer premi en el Concurs ‘Das Lied’ d’Heidelberg el 2018 i el primer premi en l’International Student Lied Duo Competition a Groningen el 2020, ambdós amb el baríton Michael Arivony. Ha participat en el programa de l’Académie de l’Abbaye de Royaumont – Musée d’Orsay de París i per l’Associació Yehudi Menuhin Life Music Now. Les seves actuacions han estat retransmeses a la BBC 4, Mitteldeutscher Rundfunk, Deutschlandfunk Kultur i la Televisió Nacional Romana. Actualment resideix a Sant Sebastià, on compagina la seva labor com a pianista de l’Orfeón Donostiarra amb la docència a la Hochschule für Musik Franz Liszt de Weimar, on és professora.

Fleur Barron

mezzosoprano

Nascuda a Irlanda del Nord de pare britànic i mare singapuresa, va créixer a l'Extrem Orient, tot passant llargues temporades a Nova York i Londres, on actualment viu. Es llicenciada en literatura comparada per la Columbia University i Master per la Manhattan School of Music. El 2018 fou premiada amb el HSBC Laureate del Festival d'Aix-en-Provence i el 2016 el Jackson Price del Tanglewood Festival. La seva mentora musical és Barbara Hannigan, per això l'interessa especialment la manera en com la música pot establir diàlegs interculturals. També s'ha centrat en com fer que la música de cambra doni veu a les diferents comunitats de la societat, i en aquest sentit és membre del Hope Collective, que acompanya a joves artistes en col·laboració amb la Cape Town Opera. Ha debutat en teatres com l'Opéra Royal de Versailles, Garsington Opera, Opera Philadelphia, La Monnaie (Brusel·les) o Santa Fe Opera. Aquesta temporada 2021-22 debutarà a l'Arizona Opera amb *Carmen*, a l'English National Opera a *Die Walküre* (Schwertleite) i a Oviedo a *Hänsel und Gretel* (Hänsel). Retorna al Festival d'Aix-en-Provence amb *L'incoronazione di Poppea* (Ottavia) i a l'Opéra de Toulon amb *Pikovaia Dama* (Pollina). En concert, participarà junt amb Barbara Hannigan i la London Symphony Orchestra en un concert Offenbach al Barbican de Londres i té preparat un tour de recitals junt amb Julius Drake pels Estats Units, a més a més de recitals a Aldeburg, Buxton, Oxford Lieder o Cannes. Debuta al LIFE Victoria.

Julius Drake

piano

Viu a Londres i està considerant un dels millors pianistes accompanyants del moment, col·laborant amb nombrosos artistes de primer nivell tant en recital com en disc. Apareix regularment als principals centres musicals de món, tals com els festivals de Salzburg, Aldeburg, Edimburg i Munic; Carnegie Hall i Lincoln Center de Nova York, Royal Concertgebouw d'Amsterdam o Wigmore Hall i BBC Proms de Londres, entre d'altres. Dels seus nombrosos enregistraments en destaquen les cançons de Barber, els *Heine Lieder* de Schumann, així com les *Songs and Proverbs* de Britten junt amb el prestigiós baríton Gerald Finley. Ha aparegut al Wigmore Hall junt amb Joyce DiDonato, Alice Coote, Mathew Polenzani o Christopher Maltman, entre d'altres, i ha accompanyat a Bejun Mehta, Christoph Prégardien o Christianne Stotijn. Recentment realitzà l'enregistrament de l'integral de cançons de Franz Liszt amb el segell Hyperion. Els seus compromisos per a la present temporada inclouen recitals a l'Oxford Lieder d'enguany junt amb Dame Sarah Connolly, junt amb Christoph Prégardien a la Boulez Saal de Berlín, amb Konstantin Krimmel al Wigmore Hall de Londres, amb Julia Kleiner a l'Athénée de París o a amb Gerald Finley a Filadèlfia. Debutà al LIFE Victoria inaugurant l'edició 2019 junt amb el baix-baríton Martin Hässler i hi retornà per oferir *La voix humaine* junt amb Mercedes Gancedo. L'any passat oferí *Diari d'un desaparegut* junt amb Nicky Spence i Helena Ressureição. Tornarà al novembre al LIFE Victoria en un recital junt amb Dame Sarah Connolly.

Textos

Mercè Bruguera *mezzosoprano*

Teodora Oprisor *piano*

Franz Schubert

Ludwig Christoph Heinrich Hölt

Blumenlied

Es ist ein halbes Himmelreich,
Wenn, Paradiesesblumen gleich,
Aus Klee die Blumen dringen;
Und wenn die Vögel silberhell
Im Garten hier, und dort am Quell,
Auf Blüthenbäumen singen.

Cançó de les flors

*Som com mig regne celestial
quan, com les flors del paradís,
neixen les flors del trèvol;
i quan amb veu argentina
canten els ocells en els arbres florits
d'aquest jardí, o allà a la font.*

Doch holder blüht ein edles Weib,
Von Seele gut, und schön von Leib,
In frischer Jugendblüthe.
Wir lassen alle Blumen stehn,
Das liebe Weibchen anzusehn,
Und freun uns ihrer Güte.

*Però més dolçament floreix una dolça dama,
bona d'esperit i bella de cos,
en la més fresca flor de la joventut.
Deixem estar totes les flors
per contemplar la bella muller
i fruir de les seves gràcies.*

(Lied, D 431, maig 1816)

Johann Michel Friedrich Rückert

Daß sie hier gewessen
Daß der Ostwind Düfte
Hauchet in die Lüfte,
Dadurch thut er kund,
Daß du hier gewesen.

Ella ha estat aquí

*Que les fragàncies del vent de l'est
es respirin en l'atmosfera,
perquè em facin saber
que tu has estat aquí!*

Weil hier Thränen rinnen,
Dadurch wirst du innen,
Wär's dir sonst nicht kund,
Daß ich hier gewesen.

*Que corrin aquí les llàgrimes,
perquè arribis a saber
el que d'altra manera no sabries,
que jo he estat aquí!*

Schönheit oder Liebe,
Ob versteckt sie bliebe?
Düfte thun es und
Thränen kund,
Daß sie hier gewesen!

*La bellesa i l'amor
no poden restar ocults,
fragàncies i llàgrimes
fan saber
que ella ha estat aquí!*

(Lied, D 775, 1823?)

Friedrich Gottlob Klopstock

Das Rosenband

Im Frühlingsschatten fand ich Sie;
Da band ich Sie mit Rosenbändern:
Sie fühlt' es nicht und schlummerte.

La garlanda de roses

*La vaig trobar al jardí a la primavera,
i la vaig lligar amb garlandes de roses;
ella no se'n va adonar, car dormia.*

Ich sah Sie an; mein Leben hing
Mit diesem Blick an ihrem Leben:
Ich fühlt' es wohl, und wußt' es nicht.

*La vaig mirar; la meva vida depenia
amb aquesta mirada de la seva vida:
jo bé que ho sentia sense saber-ho!*

Doch lispelet' ich Ihr sprachlos zu,
Und rauschte mit den Rosenbändern:
Da wachte Sie vom Schlummer auf.

*Però li vaig mormolar dolces paraules
la vaig fregar amb les garlandes de roses:
llavors es despertà del son.*

Sie sah mich an; ihr Leben hing
Mit diesem Blick' an meinem Leben,
Und um uns ward's Elysium.

*Ella em va mirar; la seva vida depenia
amb aquesta mirada de la meva vida;
i el nostre entorn era l'Elisi.*

(Lied, D 280, setembre 1815)

Johann Wolfgang von Goethe

Rastlose Liebe

Dem Schnee, dem Regen,
Dem Wind entgegen,
Im Dampf der Klüfte,
Durch Nebeldüfte,
Immer zu! Immer zu!
Ohne Rast und Ruh!

Amor inquiet

*A través de la neu,
de la pluja i el vent,
del baf dels abismes,
o dels hàlits de la boira,
sempre endavant! sempre endavant!
Sense descans, sense repòs!*

Lieber durch Leiden
Möcht' ich mich schlagen,
Als so viel Freuden
Des Lebens ertragen.
Alle das Neigen
Von Herzen zu Herzen,
Ach wie so eigen
Schaffet das Schmerzen!

*M'agradaria més de veure'm
atacat pel sofriment,
que suportar en aquesta vida
tantes alegries.
Tots aquests afanys
de cor a cor,
ai, quines penes
creen més singulars!*

Wie soll ich fliehen?
Wälderwärts ziehen?
Alles vergebens!
Krone des Lebens,
Glück ohne Ruh,
Liebe, bist du.

*Com puc fugir?
A través dels boscos?
Tot és inútil!
Ets, amor,
la corona de la vida,
la felicitat sense repòs!*

(Lied, en 2 composicions, la primera, en tres versions pràcticament idèntiques, D 138, 19 maig 1815, primavera 1816 i 1821)

Johann Gabriel Seidl

Bei dir allein!
Bei dir allein
Empfind ich, daß ich lebe,
Daß Jugendmuth mich schwellt,
Daß eine heit're Welt
Der Liebe mich durchbebe;
Mich freut mein Sein
Bei dir allein!

Tot sol amb tu!
*Tot sol amb tu
sento que visc,
que m'omple una força jovenívola,
que el món més alegre de l'amor
fa bategar el meu cor.
M'alegra estar
tot sol amb tu!*

Bei dir allein
Weht mir die Luft so labend,
Dünkt mich die Flur so grün,
So mild des Lenzes Blüh'n,
So balsamreich der Abend,
So kühl der Hain,
Bei dir allein!

*Tot sol amb tu
sento l'aire tan refrescant,
i em sembla el camp tan verd,
tan dolç el florir de la primavera,
tan perfumat el vespre,
i tan fresc el bosc,
només amb tu!*

Bei dir allein
Verliert der Schmez sein Herbes,
Gewinnt die Freud' an Lust!
Du sicherst meine Brust
Des angestammten Erbes;
Ich fühl' mich mein
Bei dir allein!

*Tot sol amb tu
perd el dolor la seva aspror,
i l'alegria guanya en plaer!
Tu assegures en el meu pit
l'engruna hereditària;
em sento jo mateix
tot sol amb tu!*

(Lied amb tornada, D 866/2, estiu 1828?)

Johann Wolfgang von Goethe

Geheimes
Über meines Liebchens Äugeln
Stehn verwundert alle Leute;
Ich, der Wissende, dagegen,
Weiß recht gut was das bedeute.

Secret
*Dels ulls de la meva estimada
està tothom meravellat;
en canvi jo, clarivident,
sé molt bé el que signifiquen.*

Denn es heißt: ich liebe diesen,
Und nicht etwa den und jenen.
Lasset nur ihr guten Leute
Euer Wundern, euer Sehnen!

*Perquè volen dir: estimo aquest,
i no aquell o aquell altre.
Oblideu, bona gent,
la vostra meravella, les vostres ànsies!*

Ja, mit ungeheuren Mächten
Blicket sie wohl in die Runde;
Doch sie sucht nur zu verkünden
Ihm die nächste süße Stunde.

*Sí, amb immens poder
miren bé al seu voltant;
però només intenten anunciar
la dolça hora propera.*

(Lied, D 719, març 1821)

Ludwig Christoph Heinrich Hölt

Seligkeit

Freuden sonder Zahl
Blühn im Himmelssaal
Engeln und Verklärten,
Wie die Väter lehrten.
O da möcht' ich sein,
Und mich freun, mich freun!

Benaurança

*Floreixen amb joies incomptables
en la sala celestial
àngels i benaventurats,
com ens ensenyen els pares.
Oh, jo voldria ser-hi
i alegrar-me eternament!*

Jedem lächelt traut
Eine Himmelsbraut;
Harf' und Psalter klinget,

Und man tanzt und singet.
O da möcht' ich sein,
Und mich ewig freun!

*A cadascú somriu confiada
una núvia celestial;
sonen arpes i salteris,
i es canta i es balla.
Oh, jo voldria ser-hi
i alegrar-me eternament!*

Lieber bleib' ich hier,
Lächlet Laura mir
Einen Blick, der saget,
Daß ich ausgeklaget.
Selig dann mit ihr,
Bleib' ich ewig hier!

*Però més aviat restaria ací,
si Laura em somrigués,
i amb una mirada em digués
que mai més no sofriré.
Benaurat llavors amb ella
romandria ací eternament!*

(Lied, D 433, maig 1816)

Ludwig Rellstab

Herbst

Es rauschen die Winde
So herbstlich und kalt;
Verödet die Fluren,
Entblättert der Wald.
Ihr blumigen Auen!
Du sonniges Grün!
So welken die Blüthen
Des Lebens dahin.

Tardor

*Bufen els vents,
tardorencs i freds;
devasten els prats,*

*desfullen els boscos.
Oh prats florits!
Oh camps assolellats!
Així es van pansint
les flors de la vida!*

Es ziehen die Wolken
So finster und grau;
Vergangen die Sterne
Am himmlischen Blau!
Ach, wie die Gestirne
Am Himmel entfliehn,
So sinket die Hoffnung
Des Lebens dahin!

*Passen els núvols,
tètrics i grisos;
desapareixen les estrelles
del blau celestial.
Ah, tal com els estels
fugen del cel,
així s'esfuma
l'esperança de la vida!*

Ihr Tage des Lenzes
Mit Rosen geschmückt,
Wo ich den Geliebten
An's Herze gedrückt!
Kalt über den Hügel
Rauscht, Winde, dahin!
So sterben die Rosen
Der Liebe dahin.

*Oh dies de primavera,
ornats de roses,
quan estrenyia l'amada
contra el meu cor!
Freds, sobre els turons,
bufen els vents!
Així moren
les roses de l'amor.*

(Lied, D 945, abril 1828)

Carl August Georg Max,
Graf von Platen-Hallermünde

Die Liebe hat gelogen

Die Liebe hat gelogen,
Die Sorge lastet schwer,
Betrogen, ach, betrogen,
Hat alles mich umher!

L'amor ha mentit

*L'amor ha mentit,
la pena és molt feixuga,
enganyat, ai!, enganyat
per tot el que m'envolta!*

Es rinnen heiße Tropfen
Die Wange stets herab,
Laß ab, laß ab zu klopfen,
Laß ab, mein Herz, laß ab.

*Corren càlides llàgrimes
sense parar per les meves galtes,
deixa de bategar, cor meu,
para't, cor meu, para't!*

(Lied, D 751, abans d'abril 1822)

Fleur Barron *mezzosoprano*

Julius Drake *piano*

Franz Schubert

Wilhelm Müller

WINTERREISE

1. Gute Nacht

Fremd bin ich eingezogen,
Fremd zieh' ich wieder aus.
Der Mai war mir gewogen
Mit manchem Blumenstrauß.
Das Mädchen sprach von Liebe,
Die Mutter gar von Eh' -
Nun ist die Welt so trübe,
Der Weg gehüllt in Schnee.

VIATGE D'HIVERN

1. *Bona nit*

*Estranger vaig arribar,
estranger me'n torno a anar.
M'havia afavorit el maig
amb gran abundor de flors.
La noia parlava d'amor,
la mare més de casament...
Ara el món està entelat
i el camí cobert de neu.*

Ich kann zu meiner Reisen
Nicht wählen mit der Zeit:
Muß selbst den Weg mir weisen
In dieser Dunkelheit.
Es zieht ein Mondenschatten
Als mein Gefährte mit,
Und auf den weißen Matten
Such' ich des Wildes Tritt.

*No puc triar el moment
de la meva partença:
haig de trobar tot sol el camí
en aquesta obscuritat.*

*Només la meva ombra m'acompanya
a la llum de la lluna,
i hauré de buscar en les blanques pastures
el rastre de les feres.*

Was soll ich länger weilen,
Bis man mich trieb' hinaus?
Laß irre Hunde heulen
Vor ihres Herren Haus!
Die Liebe liebt das Wandern,
Gott hat sie so gemacht-
Von einem zu dem andern-
Fein Liebchen, gute Nacht.

*Per què m'haig de quedar més temps
si m'obligen a partir?*

*Que lladrin els gossos abandonats
davant la porta del seu amo!
A l'amor li agrada caminar
de l'un a l'altre...
Déu l'ha fet així!
Bona nit, estimada!*

Will dich im Traum nicht stören,
Wär' Schad' um deine Ruh',
Sollst meinen Tritt nicht hören -
Sacht, sacht die Thüre zu!
Schreib' im Vorübergehen
An's Thor dir gute Nacht,
Damit du mögest sehen,
Ich hab' an dich gedacht.

*No vull molestar els teus somnis,
destorbaria el teu repòs,
no has de sentir els meus passos,
tanco la porta silenciosament.
I escric quan el travesso
“bona nit” en la teva llinda,
així podràs veure
que he pensat en tu.*

2. Die Wetterfahne

Der Wind spielt mit der Wetterfahne
Auf meines schönen Liebchens Haus.
Da dacht' ich schon in meinem Wahne,
Sie pfiff' den armen Flüchtling aus.

2. El penell

*El vent juga amb el penell
de la casa de la meva estimada.
He pensat en la meva quimera
que es mofa del pobre fugitiu.*

Er hätt' es eher bemerken sollen,
Des Hauses aufgestecktes Schild,
So hätt' er nimmer suchen wollen
Im Haus ein treues Frauenbild.

*Abans hauria hagut de parar esment
en aquest blasó que enarbora la casa,
llavors no hauria mai buscat
una dona fidel en aquesta llar.*

Der Wind spielt drinnen mit den Herzen,
Wie auf dem Dach, nur nicht so laut.
Was fragen sie nach meinen Schmerzen?
Ihr Kind ist eine reiche Braut.

*El vent juga amb els cors a dins
com en la teulada, encara que no tan fort.
Què els importen les meves penes?
La seva criatura és un nuvi ric.*

3. Gefrorrene Thränen

Gefrorne Tropfen fallen
Von meinen Wangen ab:
Ob es mir denn entgangen,
Daß ich geweinet hab'?

*Llàgrimes gelades
Cauen gotes gelades
per les meves galtes.
Se m'havia doncs escapat
que he estat plorant?*

Ei Thränen, meine Thränen,
Und seid ihr gar so lau,
Daß ihr erstarrt zu Eise,
Wie kühler Morgenthau?

*Ai, llàgrimes, les meves llàgrimes,
què tèbies devíeu ser
que poguéssiu congelar-vos
com la freda rosada matutina!*

Und dringt noch aus der Quelle
Der Brust so glühend heiß,
Als wolltet ihr zerschmelzen
Des ganzen Winters Eis.

*I amb tot. brollen de la font
del meu cor amb una ardor tan càlida
com si volguessin fondre
el gel de tot l'hivern sencer!*

4. Erstarrung

Ich such' im Schnee vergebens
Nach ihrer Tritte Spur,
Wo sie an meinem Arme
Durchstrich die grüne Flur.

Entumiment

*Busco inútilment en la neu
les seves traces,
de quan passejàvem pels verds camps,
el seu braç en el meu.*

Ich will den Boden küssen,
Durchdringen Eis und Schnee
Mit meinen heißen Thränen,
Bis ich die Erde seh'.

*Voldria besar el sòl,
travessar el gel i la neu
amb les meves càlides llàgrimes
fins que veiés la terra!*

Wo find' ich eine Blüthe,
Wo find' ich grünes Gras?
Die Blumen sind erstorben,
Der Rasen sieht so blaß.

*On trobaré una flor?
On trobaré l'herba verda?
Les flors són mortes,
la gespa es veu tan pàl·lida!*

Soll denn kein Angedenken
Ich nehmen mit von hier?
Wenn meine Schmerzen schweigen,
Wer sagt mir dann von ihr?

*No hi ha, doncs, cap record
que em pugui emportar d'aquí?
Quan callin les meves penes,
qui em parlarà llavors d'ella?*

Mein Herz ist wie erfroren,
Kalt starrt ihr Bild darin:
Schmilzt je das Herz mir wieder,
Fließt auch das Bild dahin.

*El meu cor sembla com mort,
la seva imatge es gela dintre d'ell;
si mai se'm torna a fondre el cor,
es fonderà també la seva imatge.*

5. Der Lindenbaum

Am Brunnen vor dem Thore,
Da steht ein Lindenbaum:
Ich träumt' in seinem Schatten
So manchen süßen Traum.

*El til·ler
Prop del pou, davant la porta,
hi ha un til·ler;
vaig somniar a la seva ombra
els més dolços desvaris.*

Ich schnitt in seine Rinde
So manches liebe Wort;
Es zog in Freud' und Leide
Zu ihm mich immer fort.

*Vaig gravar en el seu tronc
moltes paraules d'amor;
sempre li confiava
les meves penes i les meves joies.*

Ich mußt' auch heute wandern
Vorbei in tiefer Nacht,
Da hab' ich noch im Dunkel
Die Augen zugemacht.

*He hagut de passar de llarg
en la negra nit d'avui,
i àdhuc en l'obscuritat
he tancat els meus ulls.*

Und seine Zweige rauschten,
Als riefen sie mir zu:
Komm her zu mir, Geselle,
Hier findst du deine Ruh'!

*I murmurà el seu brancatge
com si es dirigís a mi:
“Vine a mi, company!
Aquí trobaràs la pau!”*

Die kalten Winde bliesen
Mir grad' in's Angesicht,
Der Hut flog mir vom Kopfe,
Ich wendete mich nicht.

*Bufaven uns vents gelats
directament en els meus ulls;
se m'emportaren el capell,
però jo no em vaig girar.*

Nun bin ich manche Stunde
Entfernt von jenem Ort,
Und immer hör' ich's rauschen;
Du fändest Ruhe dort!

*Ara ja estic moltes hores
allunyat d'aquell indret,
i encara el sento murmurar:
allà hauries trobat la pau!*

6. Wasserfluth

Manche Thrän' aus meinen Augen
Ist gefallen in den Schnee;
Seine kalten Flocken saugen
Durstig ein das heiße Weh.

Riuada

*Moltes llàgrimes dels meus ulls
han caigut en la neu;
i els seusfreds flocalls liben,
assedegats, la meva càlida ardor.*

Wann die Gräser sprossen wollen,
Weht daher ein lauer Wind,
Und das Eis zerspringt in Schollen,
Und der weiche Schnee zerrinnt.

*Quan vulguin brotar les herbes
les alenarà un vent temperat,
el gel es partirà en glaçons
i la neu flonja es fondrà.*

Schnee, du weißt von meinem Sehnen:
Sag' mir, wohin geht dein Lauf?
Folge nach nur meinen Thränen,
Nimmt dich bald das Bächlein auf.

*Neu, tu que coneixes els meus anhels,
digues, per on va la teva cursa?
Segueix només les meves llàgrimes
i t'acollirà aviat el rierol.*

Wirst mit ihm die Stadt durchziehen,
Muntre Straßen ein und aus:
Fühlst du meine Thränen glühen,
Da ist meiner Liebsten Haus.

*Travessaràs amb ell la ciutat
per uns alegres carrers;
Quan sentis encendre's les meves llàgrimes,
allà hi haurà la casa de l'estimada.*

7. Auf dem Fluß

Der du so lustig rauschtest,
Du heller, wilder Fluß,
Wie still bist du geworden,
Giebst keinen Scheidegruß.

Al riu

*Tu que corries tan alegre,
riu transparent i salvatge,
que silenciós t'has tornat!
no em dones cap comiat!*

Mit harter, starrer Rinde
Hast du dich überdeckt,
Liegst kalt und unbeweglich
Im Sande ausgestreckt.

*T'has recobert amb una crosta
dura i rígida,
i t'estens fred i immòbil
fins a les ribes.*

In deine Decke grab' ich
Mit einem spitzen Stein
Den Namen meiner Liebsten
Und Stund' und Tag hinein:

*Gravo en la teva coberta
amb una esmolada pedra
el nom de l'estimada
i l'hora i el dia.*

Den Tag des ersten Grusses,
Den Tag, an dem ich ging,
Um Nam' und Zahlen windet
Sich ein zerbrochner Ring.

*El dia del primer bes,
i el de la meva partença:
i rodejo noms i xifres
amb un anell trencat.*

Mein Herz, in diesem Bache
Erkennst du nun dein Bild?
Ob's unter seiner Rinde
Wohl auch so reißend schwillt?

*Cor meu, pots reconèixer ara
la teva imatge en aquest rierol?
S'infla sota la teva crosta
també amb tanta violència?*

8. Rückblick

Es brennt mir unter beiden Sohlen,
Tret' ich auch schon auf Eis und Schnee.
Ich möcht' nicht wieder Athem holen,
Bis ich nicht mehr die Thürme seh'.

Remembrança

*Em cremen les plantes dels peus,
malgrat que trepitjo gel i neu;
no vull recuperar de nou l'alè
fins que no hagi perdut les torres de vista.*

Hab' mich an jedem Stein gestoßen,
So eilt' ich zu der Stadt hinaus;
Die Krähen warfen Bäll' und Schloßten
Auf meinen Hut von jedem Haus.

*He ensopagat amb totes les pedres
amb la meva pressa per sortir de la ciutat;
les gralles tiraven flocalls de granissa
sobre el meu capell des de tots els teulats.*

Wie anders hast du mich empfangen,
Du Stadt der Unbeständigkeit!
An deinen blanken Fenstern sangen
Die Lerch' und Nachtigall im Streit.

*Que diferent m'havies rebut,
ciutat voluble!
En les teves finestres radiants
competien els cants d'loses i rossinyols.*

Die runden Lindenbäume blühten,
Die klaren Rinnen rauschten hell,
Und ach, zwei Mädchenaugen glühten! -
Da war's geschehn um dich, Gesell!

*Florien els frondosos til·lers,
murmuraven alegres les fonts cristal·lines,
i ai, brillaven dos ulls femenins!...
I això et va succeir a tu, company!*

Kömmt mir der Tag in die Gedanken,
Möcht' ich noch einmal rückwärts sehn,
Möcht' ich zurücke wieder wanken,
Vor i h r e m Hause stille stehn.

*Quan torno a recordar aquell dia,
m'agradaria tornar enrere,
m'agradaria novament caminar vacil·lant
i quedar-me silenciós davant de casa seva.*

9. Das Irrlicht

In die tiefsten Felsengründe
Lockte mich ein Irrlicht hin:
Wie ich einen Ausgang finde
Lieg nicht schwer mir in dem Sinn.

*Foc follet
Cap al fons d'una profunda vall
m'ha atret un foc follet:
com en trobaré la sortida
no em preocupa excessivament.*

Bin gewohnt das irre Gehen,
‘S führt ja jeder Weg zum Ziel:
Unsre Freuden, unsre Wehen,
Alles eines Irrlichts Spiel!

*Estic acostumat a caminar errant,
tots els camins porten a la meta:
les nostres joies, les nostres penes,
no són més que jocs d'un foc follet!*

Durch des Bergstroms trockne Rinnen
Wind' ich ruhig mich hinab -
Jeder Strom wird 's Meer gewinnen,
Jedes Leiden auch ein Grab.

*Pel curs ressec del corrent muntanyenc
segueixo baixant tranquil.lament;
tots els rius guanyaran la mar,
totes les penes guanyaran la tomba.*

10. Rast

Nun merk' ich erst, wie müd' ich bin,
Da ich zur Ruh' mich lege;
Das Wandern hielt mich munter hin
Auf unwirthbarem Wege.

Descans

*Només ara m'adono de com estic cansat,
ara que m'ajec per reposar;
el caminar per camins inhòspits
m'havia mantingut espavilat.*

Die Füße frugen nicht nach Rast,
Es war zu kalt zum Stehen,
Der Rücken fühlte keine Last,
Der Sturm half fort mich wehen.

*Els peus no em demanaven repòs,
feia massa fred per quedar-se quiet;
l'esquena no sentia cap pes,
la tempesta m'ajudava a avançar.*

In eines Köhlers engem Haus
Hab' Obdach ich gefunden;
Doch meine Glieder ruhn nicht aus:
So brennen ihre Wunden.

*En l'angosta cabana d'un carboner,
he trobat acollida;
però els meus membres no descansen,
cremen massa les seves ferides.*

Auch du, mein Herz, im Kampf und Sturm
So wild und so verwegen,
Fühlst in der Still' erst deinen Wurm
Mit heißem Stich sich regen!

*També tu, cor meu, tan salvatge i valent
en les lluites i en les tempestes,
sents només ara en aquesta calma
com el teu corc et rosega amb acritud.*

11. Frühlingstraum

Ich träumte von bunten Blumen,
So wie sie wohl blühen im Mai,
Ich träumte von grünen Wiesen,
Von lustigem Vogelgeschrei.

Somni primaveral

*He somniat virolades flors,
com les que floreixen el maig;
he somniat verdes prades
i les alegres cridòries d'ocells.*

Und als die Hähne krähten,
Da ward mein Auge Wach;
Da war es kalt und finster,
Es schrieen die Raben vom Dach.

*I quan ha cantat el gall,
s'han despertat els meus ulls:
feia fred i era fosc,
i grallaven els corbs a la teulada.*

Doch an den Fensterscheiben
Wer malte die Blätter da?
Ihr lacht wohl über den Träumer,
Der Blumen im Winter sah?

*Però qui ha pintat les fulles
en els vidres de la finestra?
Us rieu del somniador
que veu flors en ple hivern?*

Ich Träumte von Lieb' um Liebe,
Von einer schönen Maid,
Von Herzen und von Küssen,
Von Wonn' und Seligkeit.

*He somniat l'estimat amor,
una bella noia,
cors i besos,
delícies i benaurances.*

Und als die Hähne krähten,
Da ward mein Herze wach;
Nun sitz' ich hier alleine
Und denke dem Traume nach.

*I quan ha cantat el gall,
s'ha despertat el meu cor:
ara m'assec aquí tot sol
i penso en el meu somni.*

Die Augen schließ' ich wieder,
Noch schlägt das Herz so warm
Wann grünt ihr Blätter am Fenster?
Wann halt' ich dich, Liebchen, im Arm?

*Torno a tancar els ulls
i el cor torna a bategar ardorós.
Quan reverdiran les fulles de la finestra?
Quan t'estrenyeré, estimada, entre els meus braços?*

12. Einsamkeit

Wie eine trübe Wolke
Durch heit're Lüfte geht,
Wann in der Tanne Wipfel
Ein mattes Lüftchen weht:

Solitud

*Com un núvol grisós
que passa pel cel clar
quan una lleugera brisa
remou els brançatges dels avets:*

So zieh' ich meine Straße
Dahin mit träg'm Fuß,
Durch helles, frohes Leben,
Einsam und ohne Gruß.

*Així segueixen el seu camí,
solitaris i sense cap benvinguda,
els meus peus extenuats,
a través de la vida, alegre i brillant.*

Ach, daß die Luft so frisch.
Ach, daß die Welt so licht!
Als noch die Stürme tobten,
War ich so elend nicht.

*Ai! En un món tan brillant!
Si es desencadenessin almenys tempestes,
no estaria tan afligit.*

Von der Stra

Was hat es, daß es so hoch aufspringt,
Mein Herz?

El correu

*Des d'aquell carrer se sent la corneta del postilló.
Què pot portar que et faci bategar tan de pressa,
cor meu?*

Die Post bringt keinen Brief für dich:
Was drängst du denn so wunderlich,
Mein Herz?

*El correu no porta cap carta per a tu.
Per què t'emociones tan intensament,
cor meu?*

Nun ja, die Post kömmt aus der Stadt,
Wo ich ein liebes Liebchen hatt',
Mein Herz!

*Ja ho sé, el correu ve de la ciutat
on jo tenia una adorable estimada,
cor meu!*

Willst wohl einmal hinübersehn,
Und fragen, wie es dort mag gehn,
Mein Herz?

*Vols que per una vegada anem a veure-ho,
i preguntarem com els va tot per allà,
cor meu?*

14. Der greise Kopf

Der Reif hatt' einen weißen Schein
Mir über's Haar gestreuet.
Da meint' ich schon ein Greis zu sein,
Und hab' mich sehr gefreuet.

El cap grisós

*El gebre ha disseminat sobre els meus cabells
una blanca lluïssor;
això m'ha fet pensar que ja sóc vell,
i m'ha alegrat molt.*

Doch bald ist er hinweggethaut,
Hab' wieder schwarze Haare,
Daß mir's vor meiner Jugend graut -
Wie weit noch bis zur Bahre!

*Però aviat s'ha fos i esfumat
i torno a tenir negres els cabells,
i m'espanta la meva joventut!
Que lluny encara de la tomba!*

Vom Abendroth zum Morgenlicht
Ward mancher Kopf zum Greise.
Wer glaubt's? Und meiner ward es nicht
Auf dieser ganzen Reise!

*Des del capvespre fins a l'aurora
més d'un cap s'ha tornat gris.
Qui s'ho pot creure? El meu no ha canviat
en tot aquest viatge.*

15. Die Krähe

Eine Krähe war mit mir
Aus der Stadt gezogen,
Ist bis heute für und für
Um mein Haupt geflogen.

La gralla

*Una gralla va sortir amb mi
de la ciutat,
i fins avui sense parar
ha volat sobre el meu cap.*

Krähe, wunderliches Tier,
Willst mich nicht verlassen?
Mienst wohl bald als Beute hier
Meinen Leib zu fassen?

*Gralla, estranya criatura,
no em vols abandonar?
Et penses que el meu cos
serà aviat la teva presa?*

Nun, es wird nicht weit mehr gehn
An dem Wanterstabe.
Krähe, laß mich endlich sehn
Treue bis zum Grabe!

*Bé, no aniré gaire més lluny
amb el meu bastó.
Gralla, per si em faràs conèixer
la fidelitat fins a la tomba!*

16. Letzte Hoffnung

Hier und da ist an den Bäumen
Noch ein buntes Blatt zu sehn,
Und ich bleibe vor den Bäumen
Oftmals ein Gedanken stehn.

*Última esperança
De tant en tant es poden veure encara
virolades fulles en els arbres,
i sovint em quedo pensatiu
davant d'aquests arbres.*

Schaue nach dem einen Blatte,
Hänge meine Hoffnung dran;
Spielt der Wind mit meinem Blatte,
Zittr' ich, was ich zittern kann.

*Contemplo una solitària fulla
i poso en ella la meva esperança;
si el vent juga amb la meva fulla,
tremolo tant com puc.*

Ach, und fällt das Blatt zu Boden,
Fällt mit ihm die Hoffnung ab,
Fall' ich selber mit zu Boden,
Wein' auf meiner Hoffnung Grab.

*Ai, si la fulla cau a terra,
cau amb ella la meva esperança,
caic jo mateix per terra
i ploro sobre la tomba de la meva esperança.*

17. Im Dorfe

Es bellen die Hunde, es rasseln die Ketten.
Die Menschen schnarchen in ihren Betten,
Träumen sich Manches, was sie nicht haben,
Thun sich im Guten und Argen erlaben:

En el poble

*Borden els gossos i estiren les cadenes;
els homes dormen en els seus llits,
molts somnien el que no tenen,
i es consolen amb candor o amb malícia.*

Und morgen früh ist alles zerflossen. -
Je nun, sie haben ihr Theil genossen,
Und hoffen, was sie noch übrig ließen,
Doch wieder zu finden auf ihren Kissen.

I tot s'haurà esvaït de bon matí...

*Bé, cadascú haurà fruït de la seva part,
i confiarà que el que encara ha deixat pendent,
ho retrobarà en el coixí.*

Bellt mich nur fort, ihr wachen Hunde,
Laßt mich nicht ruhn in der Schlummerstunde!
Ich bin zu Ende mit allen Träumen -
Was will ich unter den Schläfern säumen?

*Seguiu bordant-me, gossos vigilants,
no em deixeu descansar en les hores de la son!
He esgotat ja tots els somnis...
Què em pot retenir entre els dorments?*

18. Der stürmische Morgen

Wie hat der Sturm zerrissen
Des Himmels graues Kleid!
Die Wolkenfetzen flattern
Umher in mattem Streit.

El matí tempestuós

*Com ha destrossat la tempesta
el vestit gris del cel!
Navegueu voltant en dèbil lluita
els núvols esquinçats,*

Und rothe Feuerflammen
Ziehn zwischen ihnen hin.
Das nenn' ich einen Morgen
So recht nach meinem Sinn!

*i flames de foc vermall
fulguren entremig:
d'això en dic un matí
adequat als meus sentiments!*

Mein Herz sieht an dem Himmel
Gemalt sein eignes Bild -
Es ist nichts als der Winter,
Der Winter kalt und wild.

*El meu cor veu emmirallada
en el cel la seva imatge...
No hi ha res com l'hivern,
un bon hivern, fred i salvatge!*

19. Täuschung

Ein Licht tanzt freundlich vor mir her;
Ich folg' ihm nach die Kreuz und Quer;
Ich folg' ihm gern und seh's ihm an,
Daß es verlockt den Wandersmann.
Ach, wer wie ich so elend ist,
Giebt gern sich hin der bunten List,
Die hinter Eis und Nacht und Graus
Ihm weist ein helles, warmes Haus,
Und eine liebe Seele drin -
Nur Täuschung ist für mich Gewinn!

Desill·lusió

*Una llum balla amicalment al meu davant,
i segueixo la seva cursa zigzaguejant;
la segueixo content perquè veig
com tempta als caminants.
Ah! El que està tan afilit com jo,
es rendeix content al vistós engany
que més enllà del gel i la mort i el terror
li mostra una casa calenta i brillant
i a dins, una ànima estimada...
Però la desill·lusió és el meu únic premi!*

20. Der Wegweiser

Was vermeid' ich denn die Wege,
Wo die andren Wanderer gehn,
Suche mir versteckte Stege
Durch verschneite Felsenhöhn?

L'indicador del camí

*Per què evito els camins
que segueixen tots els caminants,
i busco corriols amagats
entre nevades muntanyes?*

Habe ja doch nichts begangen,
Daß ich Menschen sollte scheun -
Welch ein thörichtes Verlangen
Treibt mich in die Wüstenein?

*No he fet pas res dolent
que em faci témer els homes...
Quin absurd anhel
m'empeny cap a la solitud?*

Weiser stehen auf den Straßen,
Weisen auf die Städte zu,
Und ich wandre sonder Maßen,
Ohne Ruh', und suche Ruh'.

*Hi ha fites en el camí
que m'indiquen les ciutats;
i camino sense mesura,
sense descans, buscant la pau.*

Einen Weiser seh' ich stehen
Unverrückt vor meinem Blick;
Eine Straße muß ich gehen,
Die noch Keiner ging zurück.

*Un indicador veig plantat
immòbil davant els meus ulls;
haig de seguir un camí
del qual ningú no torna mai.*

21. Das Wirthshaus

Auf einen Todtenacker
Hat mich mein Weg gebracht.
Allhier will ich einkehren:
Hab' ich bei mir gedacht.

La fonda

*El meu camí m'ha portat
fins a un cementiri,
i he pensat entre mi:
aquí vull pernoctar!*

Ihr grünen Todtenkränze
Könnt wohl die Zeichen sein,
Die müde Wanderer laden
In's kühle Wirthshaus ein.

*Verdes corones funeràries,
podríeu ésser molt bé els signes
que inviten els caminants cansats
a entrar en la gelada fonda!*

Sind denn in diesem Hause
Die Kammern all' besetzt?
Bin matt zum Niedersinken
Und tödtlich schwer verletzt.

*És que en aquesta casa
estan ocupades totes les cambres?
Estic extenuat fins al desmai
i seriosament ferit de mort.*

O unbarmherz'ge Schenke,
Doch weisest du mich ab?
Nun weiter denn, nur weiter,
Mein treuer Wanderstab!

*Oh, cantina cruel,
em refuses malgrat tot!
Doncs endavant, endavant,
mon fidel bastó!*

22. Mut!

Fliegt der Schnee mir in's Gesicht,
Schüttl' ich ihn herunter.
Wenn mein Herz im Busen spricht,
Sing' ich hell und munter.

Valor!

*Quan la neu em ve a la cara
la faig caure a terra.
Quan el meu cor parla en el pit,
canto alegre i content.*

Höre nicht, was es mir sagt,
Habe keine Ohren,
Fühle nicht, was es mir klagt,
Klagen ist für Thoren.

*Així no sento el que em diu,
no tinc orelles,
no sento de què es queixa,
queixar-se és de folls!*

Lustig in die Welt hinein
Gegen Wind und Wetter!
Will kein Gott auf Erden sein,
Sind wir selber Götter.

*Amb alegria envers el món,
entre vents i tempestes!
Si no hi ha cap déu a la Terra,
nosaltres serem els déus!*

23. Die Nebensonnen

Drei Sonnen sah ich am Himmel stehn,
Hab' lang' und fest sie angesehn;
Und sie auch standen da so stier,
Als könnten sie nicht weg von mir.
Ach, m e i n e Sonnen seid ihr nicht!
Schaut Andren doch in's Angesicht!
Ja, neulich hatt' ich auch wohl drei:
Nun sind hinab die besten zwei.
Ging' nur die dritt' erst hinterdrein!
Im Dunkel wird mir wohler sein.

Els parhelis

*He vist tres sols en el cel,
els he mirat fixament molta estona;
també ells estaven allà molt fixos
com si no volguessin allunyar-se de mi.
Ai, vosaltres no sou els meus sols!
Aneu a mirar altres cares!
Sí, últimament també jo en tenia tres,
però ara s'han post els dos millors.
Si el tercer els volgués seguir...
Em sentiria millor en l'obscuritat.*

24. Der Leiermann

Drüben hinter'm Dorfe
Steht ein Leiermann,
Und mit starren Fingern
Dreht er was er kann.

L'home de l'orguenet

*Allà al final del poble
hi ha un home amb un orguenet
i amb els dits entumits
fa voltes pot a la maneta.*

Barfuß auf dem Eise
Schwankt er hin und her;
Und sein kleiner Teller
Bleibt ihm immer leer.

*Vacil·la. descalç
damunt del gel,
i el seu platet
sempre està buit.*

Keiner mag ihn hören,
Keiner sieht ihn an;
Und die Hunde brummen
Um den alten Mann.

*Ningú el vol sentir,
ningú se'l mira,
i els gossos borden
al pobre vell.*

Und er lässt es gehen
Alles, wie es will,
Dreht, und seine Leier
Steht ihm nimmer still.

*Però ell deixa immutable
que tot passi,
fa voltes, i l'orguenet
no està mai callat.*

Wunderlicher Alter,
Soll ich mit dir gehn?
Willst zu meinen Liedern
Deine Leier drehn?

*Vell estrany,
me'n puc anar amb tu?
Vols tocar en l'orguenet
les meves cançons?*

(Cicle de 24 Lieder, D 911, 1ª part començada el febrer 1827, 2ª part començada l'octubre 1827)

Traducció: Manuel Capdevila i Font

Propers recitals

Divendres, 1 octubre 2021

Sant Pau Recinte Modernista Sala Domènec i Montaner
19h

Albert Guinovart *piano*

Interpreta la seva pròpia obra pianística i Schumann

20h

Roger Padullés *tenor*

Albert Guinovart *piano*

Estrena absoluta del *Dichterliebe*
de Guinovart, en diàleg amb Schumann

Dimecres, 13 octubre 2021 · 20h

Sant Pau Recinte Modernista Sala Domènec i Montaner

Carolyn Sampson *soprano*

Joseph Middleton *piano*

Destí a la bogeria

LIFE New Artists

Cecilia Rodríguez *soprano*

Jesús López Blanco *piano*

PATROCINADOR PRINCIPAL

SEU OFICIAL DEL FESTIVAL

Treballant el present per a millorar el futur

PATROCINADORS PLATÍ

ESCOLA SUPERIOR DE MÚSICA DE CATALUNYA

PATROCINADORS OR

Sus Argentinos

PATROCINADORS PLATA

MITJANS DE COMUNICACIÓ COL·LABORADORS

ASSESSORAMENT LEGAL

SEU OFICIAL DE LA FUNDACIÓ

Badia)advocats

ORGANITZA

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

INSTITUCIONS COL·LABORADORES

ORFEÓ
CATALÀ
PALAU
DE LA
MÚSICA

Opera
Barcelona

Amics
del Liceu

INTERNATIONAL PARTNERS

EL LIFE FORMA PART

Asociación Española de Festivales de Música Clásica

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

ALMA
Barcelona

RECDI8 STUDIO

Fundación
Oeste

TresC
COMUNITAT DE
CULTURA

sclat!
lluminació i so
www.sclat.com

Carlos Barrau
Jorge Binaghi
Gonzalo Bruno Quijano
Rosa Cullell
Isabel Escudé
Inma Farran
Francisco Gaudier
Enric Girona
Francisca Graells de Reynoso
Pere Grau i Mª Carmen Pous
Elvira Madroñero
Carmen Marsà
Juan Molina-Martell
Fernando Sans Rivièr
Mima Torelló

Ingrid Busquets Figuerola
María José Cañellas
Joana Català
Mercedes Falcó Saldaña
Beatriz Martí Andreu
Juan Eusebio Pujol
Francisco Querol
Lluís Reverter
Gloria Rosell
Josep Ramon Tarragó
Alicia Torra de Larrocha
Carme Verdiell
Núria Viladot

**LIFE
VICTORIA
2021
BARCELONA**

LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ÁNGELES